

Losse gedachten

en werd zelfs door de vroegere rijken niet gegeten. Gelukkig ontving Josephine, door bemiddeling van Tallien haar goederen en vermogen terug. Toen waren voor haar de moeilijkste tijden, tenminste voor zoover het de uiterlijke omstandigheden betrof, voorbij en kon ze zich bezig houden met de vraag, hoe te voorzien in de verdere opvoeding van haar kinderen, die door het gebeurde erg geleden had. Ze plaatste beiden op een instituut, en daar, bij madame Campan, kon de jeugd van Hortense, zoolang gedrukt door de ongelukken, eindelijk haar rechten hernemen.

(Wordt vervolgd.)

THEOSOFIE EN CHRISTENDOM

'k Had, 't doet er niet toe waarom, dien ganschen middag in een handboekje over Theosofie zitten lezen. 'k Wist er toen wel iets van, maar lang niet alles. Volgens theosofische opvatting ben ik bepaald in een vorig leven nooit met het begrip reïncarnatie in aanraking gekomen. Mijn gemoed bleef er tenminste koud bij. En ik zag in gedachten de theosofische predikers gaan naar de achterbuurten, en tot de diepst-gezonken menschen zeggen: „je boet nu je schuld, die je in een vorig bestaan bedreven hebt, maar wanneer je nu streeft naar reinheid, zal je in een volgende reïncarnatie, dat is zoo ongeveer na vijftienhonderd jaar, in een betere omgeving geboren moeten worden.” Maar die menschen weten niet van een vorig bestaan, en denk je, dat ze er naar vragen, wat er over vijftienhonderd jaar gebeuren zal? Dan weten ze immers weer niet van *dit* bestaan? Of, wanneer ze al beter willen worden, zal hun zwakke wil het uithouden tegen al de verlokkingen der zonde rondom hen? De socialisten verwijten ons, dat we de menschen zoet willen houden met het uitzicht op een Hemel vol gelukzaligheid hiernamaals, met een wissel op de eeuwigheid, zooals zij 't noemen. Doch als de mensch al niet weten wil van 't geen na dit korte leven met hem gebeurt, hoe zal hij dan hooren naar 't geen gepredikt wordt over een terugkeer, telkens weer, tot een reinheid is bereikt, die genoegzaam is, niet om gelukzalig te kunnen leven, doch om niet meer te behoeven te leven?

En indien de mensch al wil luisteren, hoe zal de eenvoudige, de onkundige, de ongeleerde ooit thuis

raken in de moeilijke theosofische benamingen, die toch slechts het eerste begin van hun godsdienst heeten te zijn?

Toen ik dan, vermoeid, het boekje had terzijde gelegd, vond ik in een Engelsch tijdschrift het volgende: „Het is de glorie van het Christelijk ideaal, dat het, terwijl het gegrepen kan worden door de zwaksten en meest gezonkenen, toch ook weer zoo hoog is, dat de besten en edelsten noodig hebben hun aangezichten steeds omhoog geheven te houden, willen ze 't niet uit het gezicht verliezen.” En die weinige woorden stelden het Christendom weer in al zijn eenvoud en in al zijn heerlijkheid mij voor oogen.

Waarom dan toch nog zooveel 't ergens anders zoeken? Waarom ook de theosofie nog zooveel bekoorlijks heeft, vooral voor machtigen naar den geest. Zou het niet zijn, omdat de theosofie tegemoet komt aan den hoogmoed van den mensch, waar ze spreekt van zelf-verdiene en den weg als moeilijk voorstelt? Dit is immers een godsdienst voor de goeden, de edelen! Doch het Christendom spreekt van het kruis en van genade, en die zijn ook den Grieken van onzen tijd nog een dwaasheid.

* * *

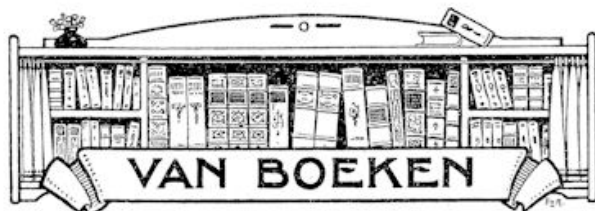
Kind van God te zijn wil niet zeggen: alles weten en alles doorschouwen.

Kind van God te zijn wil niet zeggen: een antwoord ontvangen op alle vragen, die oprijzen in de ziel.

Kind van God te zijn beteekent: alles overgeven aan den Vader, Die het geheel doorschouwt, waar wij ons blind staren op een enkel onderdeel.

Kind van God te zijn beteekent: ons zelf, onze geliefden, heel de wereld met een geloovig hart toevertrouwen aan de Hoogste Wijsheid, Die tevens de Eeuwige Liefde is.

J. M. W.—W.

Kijkjes door 's Levens Venster
door A. v. HOOGSTRATEN—SCHOCH.
Uitgave van J. H. Kok te Kampen.

De dingen van het leven gaan zoo vaak langs ons heen, zonder dat wij er acht op slaan en wij gaan

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK-WIRTZ EN P. KEUNING.

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: JOHANNA BREEVOORT, H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: B. WESTERA, P. DE ZEEUW J.GZN. ENZ.

REDACTIE-ADRES: REDACTIE „MEISJESLEVEN” TE BAARN — UITGAVE: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH J.BZN. TE BAARN
Verschijnt den 2^{den} Donderdag van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.95 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

HET VERSIERSEL DER VROUW.

Desgelijks ook dat de vrouwen in een eerbaar gewaad met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleeding, maar (hetwelk de vrouwen betaamt die de godvruchtigheid belijden) door goede werken. 1 Tim. 2 : 8 en 9.

Van een vrouw mag verlangd worden, dat zij niet onverschillig zij, wat haar uiterlijk aangaat.

God heeft het menschelijk lichaam zeer schoon gemaakt en een vrouw mag Hem danken, als Hij haar lichamelijk schoon schonk. De vrouw, die haar uiterlijk verwaarloost, toont metterdaad, dat zij het werk Gods in haar minacht.

Onze kleeding mag zeer zeker met het schoon, dat God ons gaf, een harmonisch geheel vormen. 't Is niet waar, dat die kleeding er in 't geheel niet op aankomt. Men heeft wel eens gezegd, dat het de moeite niet waard was, dat lichaam, dat toch straks een prooi der wormen zal zijn, met zorg te kleeden, maar waar God zelf het schoone aan het lichaam gaf, moeten wij niet denken, dat wij met onze kleeding kunnen doen, wat wij willen. De lijst om een schilderij moet dienen, om de afbeelding tot haar recht te doen komen en de kleeding van een vrouw moet evenzeer aansluiten bij het schoone, dat God haar gaf.

Iemand, die een gepaste kleeding weet te kiezen, een kleeding, in overeenstemming met gansch de persoonlijkheid, kleedt zich met smaak en daarin behoeft volstrekt geen zonde te schuilen.

Iets anders is het, wanneer we op onze kleeding trotsch worden. Dan gaan we opsieren, hoe langer hoe meer. Dan wordt onze kleeding al drukker en opzichtiger, trachten we steeds opnieuw de aandacht te trekken en dan gaat ons op den duur niets boven onze kleeding. We praten er over, we dromen er van, we houden er ons mee bezig; het is, alsof er buiten die kleeding niets meer voor ons bestaat.

Wat heeft soms ook een meisje wel niet gedaan, om aan opschik te komen.

Wonderlijk, dat de apostel Paulus zich zelfs met de kleeding van de vrouw bemoeid heeft. Men zou zoo zeggen, dat er wel gewichtiger zaken waren, die zijn aandacht moesten trekken.

Paulus echter heeft begrepen, dat deze kleeding in verband stond met ons innerlijk-zijn. Uit onze kleeding spreekt onze persoonlijkheid en menigmaal kunnen we alleen reeds uit de kleeding zien, met wie we te doen hebben.

Paulus heeft begrepen, dat onze kleeding in overeenstemming moet zijn met onze belijdenis.

Daar zijn vrouwen, die de godvruchtigheid belijden; vrouwen, die zeggen, dat ze het eigendom des Heeren geworden zijn en dat het de hoogste lust van hun hart is, Hem te dienen.

Ze zeggen het, maar tusschen zeggen en doen ligt vaak nog zooveel.

Een vrouw, die de godvruchtigheid belijdt, moet zichzelf versieren met schaamte en matigheid.